

**ОТНОВО КОМПЮТЪРНА ЛИНГВИСТИКА В
СПИСАНИЕ *БЪЛГАРСКИ ЕЗИК***

Предлаганата книжка е резултат от интереса, предизвикан от публикациите в брой трети на сп. „Български език“, посветен на компютърната лингвистика. Всъщност може да се твърди, че с развитието на компютърната лингвистика, което е в тясна връзка с развитието на съвременните технологии, все по-голямо значение придобива и ще придобива и съвременната лингвистика. Най-общо връзката между компютърната лингвистика и съвременната лингвистика може да се търси в две посоки: при все по-широкото използване на лингвистичното знание в компютърната обработка на естествените езици, и обратно – при възможностите за извличане на лингвистично знание с помощта на различни техники за компютърна обработка. Реалното съществуване и усъвършенстването на различни приложения за експертна и масова употреба (от относително простите системи за правописна и граматична проверка на текстове до системи, „четящи“ електронни текстове, трансформиращи реч в електронен текст, „превеждащи“ от един език на друг и т.н.) предопределят все по-голямото значение и все по-бързото развитие на експертната област на компютърната лингвистика – съвременната лингвистика, разбираана като пълно и непротиворечиво представяне на езиковите факти (правила и изключения) за различни езикови равнища и за различни езици.

В този брой се предлагат няколко изследвания, свързани с корпусната лингвистика (предложението за структура на средновековен български корпус, включващ текстове и речник, на Андрей Бояджиев, статията на Цветана Димитрова за анотация на старобългарски текстове, както и сравнителните изследвания на Хетил Ро Хауге и Екатерина Търпоманова върху проявата на езикови феномени в паралелни примери на различни езици), няколко научни съобщения, ориентирани към синтаксиса и лексикалната семантика (на Атанас Атанасов, анализиращ поведението на някои български предлози, на Христина Кукова, представяща специфики за българските перцептивни глаголи, и на Петя Несторова, илюстрираща синтактичния фрейм на конкретна лексикална единица). Втората част на изследването на Георги Илиев съдържа правила за автоматично откриване на граматични грешки в български текстове, научното съобщение на Никола Обрешков представя част от работата за създаване на система за автоматично отговаряне на въпроси.

В книжката се съдържат и няколко полезни обзора – например на Хетил Ро Хауге за корпусната и компютърната лингвистика в скандинавските страни, която е ориентирана към българистични изследвания, и др.

В заключение, най-общо предлаганият брой не е ориентиран към разглеждането на даден езиков феномен, езиково равнище, синхрония или диахрония, а към приложението на съвременните подходи за представяне на езикови данни, чиито резултати намират пряко приложение в компютърната лингвистика.

Светла Коева